

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

عنوان پروژه: بررسی اثرات بتونیت فرآوری شده در محلول سازی اسانس گیاهان دارویی در آب آشامیدنی

جوجه های گوشتی در مقایسه با الکل توئین

کد مصوب پروژه: ۹۷۰۲۴۷-۱۳-۰۱۳-۵۲-۰

نام و نام خانوادگی مجری مسئول: محمد یگانه پرست

نام و نام خانوادگی مجری: محمد یگانه پرست و علیرضا آقاشاهی

نام و نام خانوادگی همکاران: مهدی خجسته کی، سید محمد هاشمی، هوشنگ لطف الهیان

محل اجراء: ایستگاه تحقیقاتی شهید خوراکیان

تاریخ شروع: ۱ خرداد ۱۳۹۷

مدت اجرا: یک سال و پنج ماه

ناشر: موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

شمارگان: ۱۰۰ نسخه

تاریخ انتشار: ۱۳۹۸

این اثر در مورخ ۹۹/۲/۱۳ با شماره ۵۷۴۳۶ در مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.

حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر ماخذ بلامانع است.

چکیده:

به منظور بررسی اثرات بنتونیت فرآوری شده در محلول سازی اسانس مرزه در آب آشامیدنی جوجه های گوشتی در مقایسه با الکل توئین، این تحقیق در قالب طرح آزمایشی کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۴ تکرار با استفاده از ۳۲۰ قطعه جوجه جنس نر سویه تجارتنی راس ۳۰۸ از سن یک تا ۴۲ روزگی انجام شد. تیمارهای آزمایشی عبارتند از: ۱- گروه شاهد، ۲- آب آشامیدنی حاوی ترکیب گیاهی با نام تجاری ارگواستیم (به عنوان شاهد مثبت)، ۳- آب آشامیدنی حاوی ۳۰۰ میلی گرم اسانس مرزه در هر لیتر که با استفاده از امولسیفایر بنتونیت همگن می شود و ۴- آب آشامیدنی حاوی ۳۰۰ میلی گرم اسانس مرزه در هر لیتر که با استفاده از امولسیفایر الکل توئین همگن می شود. در طول آزمایش، جوجه ها روی بستر پرورش یافته و آب و دان به صورت آزاد در اختیار آن ها قرار داده شد. میزان دان مصرفی و افزایش وزن به طور هفتگی و تعداد و وزن تلفات جوجه ها به طور روزانه ثبت و ضریب تبدیل غذایی محاسبه شد. میزان آب آشامیدنی مصرفی جوجه ها در روزهای دهم، بیستم، سی ام و چهارم پرورش اندازه گیری شد. در سن ۲۸ روزگی پاسخ سیستم ایمنی جوجه ها با چالش توسط محلول DNCB (دی نیترو کلرو بنزن) مورد بررسی قرار گرفت. در سن ۳۵ روزگی از یک پرنده در هر واحد آزمایشی خونگیری شد و نمونه های خون از نظر تعداد گلبول های قرمز و پلاکت ها، درصد هموگلوبین و هماتوکریت، چربی خون، کلسترول، برخی آنزیم های کبدی، تعداد گلبول های سفید و فراوانی انواع آن ها و تیترونیوکاسل، مورد بررسی قرار گرفتند. در پایان آزمایش، از هر واحد آزمایشی یک پرنده به طور تصادفی پس از توزین، ذبح شده و راندمان لاشه، اوزان نسبی قطعات اصلی لاشه و احشاء داخلی نسبت به وزن زنده و صفات کیفی گوشت سینه (شامل ظرفیت نگهداری آب، غلظت مالون دی آلدئید، pH بلافاصله و دو ساعت بعد از کشتار) اندازه گیری شد. این تحقیق نشان داد که تنها در مورد میزان دان مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در هفته اول و هفته دوم پرورش، افزایش وزن هفته اول و تیترونیوکاسل خون، بین میانگین های تیمارهای مورد بررسی تفاوت معنی دار وجود داشت. در بین تیمارهای حاوی اسانس مرزه که با امولسیفایر توئین یا بنتونیت در آب آشامیدنی محلول شدند، تنها میزان دان مصرفی هفته دوم پرورش در گروه آزمایشی دریافت کننده آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه و بنتونیت و تیترونیوکاسل در گروه آزمایشی دریافت کننده آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه و توئین به طور معنی داری بیشتر بود ($P < 0.05$). نتیجه گیری نهایی این که تیمارهای اعمال شده در این تحقیق اعم از آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه و همچنین آب آشامیدنی حاوی ارگواستیم نتوانستند تأثیر معنی داری بر شاخص های تولیدی و سایر پارامترهای مورد بررسی داشته باشند، ولی مرزه در بهبود سلامت کبدی و همینطور بازده لاشه موثر بود ($P > 0.05$). همچنین بنتونیت توانست به خوبی نقش امولسیفایری خود را برای حل کردن اسانس مرزه در آب آشامیدنی ایفا کند.

کلید واژه ها: جوجه گوشتی، اسانس مرزه، حلال، الکل توئین، بنتونیت، ارگواستیم